

Старий музика

Іван Манжура

Я шинкареві збіжжя все
Прогайнував на те, на се:
На горілчину, мед-вино...
Бо щось гуляю вже давно.
Стара скрипиця та лучок,
Ще й невеличкий струн пучок
Мені й zostались; все пропив,
На весіллях що заробив.

А гульки, кажуть, доведуть,
Що й попоїсти не дадуть...
Про кого, може, воно й так,
Мені ж байдуже, бо усяк
Я пообідати знайду
Лучком як тільки поведу;
Ще ж як між челядь затешусь,
Той горілчини наберусь.

Чого, скажіте, і не п'ють,
Коли фортунонька щастить?
Чи на весіллі, чи в танку,
Чи у беседі, чи в шинку,
В чужій і в рідній стороні
Непослідуца і мені
Доходе чарка рядова...
Бувай здорова, голова!

Спасибі людям, хоч харпак,
Ще не пропащий я козак!
І хай собі там багатир
Під себе весь загарба мир,
Свою я доленьку йому
Не проміняю, не озьму
Його багатства усього
Хоч за лучка би свого.

Станов хоч хто могорича,

Я не піду до багача,
Мені голотонька миліш,
Між нею душеньці вільніш,
І де голота, там і я...
Так грай-бо, скрипонька моя,
Голоті вбогій повсякчас,
І хай нудьга тіка від нас!

(1889)